

[Chr. Madsen.]

jorden, og det arbejde, der foregik om bord, hørte under arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Her har man jo for nylig gennemført et regulativ, der viser sig at være nogenlunde ordentligt.

Jeg tror altså på, at man ved at udarbejde flere regulativer kan få en hel del spørgsmål løst, og der er jo også noget, som man kan kalde en slags demokrati, i dette, at parterne, der kender sagerne i detaljer, er dem, der bestemmer, hvordan det skal være, og at de må se at løse de spørgsmål simpelt hen ved, at der bliver lavet regulativer herom.

I øvrigt vil vi naturligvis virke for, at den arbejderbeskyttelseslovgivning, der nu skal gennemføres, bliver så god som muligt; men vi har naturligvis den opfattelse på forhånd, at i et vidtspændende lovforslag med så mange paragraffer skal der nok være mange ting, der skal tages op til nøjere overvejelse, og det regner vi med at der bliver mulighed for i det kommende udvalgsarbejde.

Hanne Reintoft: Vi synes også, at en revision af arbejderbeskyttelseslovgivningen er på sin plads, og den kan absolut få vores støtte.

I de foreliggende forslag er der en række fornuftige ændringer, der vil betyde fremskridt. Det er unægtelig også påkrævet, hvis vi sammenligner med andre landes omhu for at undgå ulykker og sygdom forårsaget af for ringe arbejdsvilkår eller for stor risiko. At internationale myndigheder ikke altid har kunnet acceptere områder af vor arbejderbeskyttelseslovgivning på grund af dens mangelfuldhed, kan ikke undre, men vi kan ikke rigtig være det bekendt, og det bør rettes, også i videre omfang, end det er foreslået her.

Principielt må vi, ligesom det er foreslået af andre, ønske, at lovgivningen om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed og inden for landbrug, skovbrug og gartneri bringes helt i overensstemmelse med den almindelige arbejderbeskyttelseslovgivning, så folk beskæftiget i disse fag ikke har ringere vilkår. Jeg er opmærksom

på, at dette synspunkt på nogle områder søges imødekommet.

Det ville også være et fremskridt, om beskyttelseslovgivningen ophørte med kun at omfatte beskæftigede og også kom til at omfatte selvstændige, der udsætter sig selv for risikoen ved utilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger. Det må anses for rimeligt ud fra hensynet til den enkelte selvstændige, der let kan fristes af manglende påbud til at løbe unødigt risiko, og det ville også fra et samfundsmæssigt synspunkt være rimeligt, om eventuel sygdom eller tilskadekomst blev undgået. Endelig er det ikke helt rimeligt over for mindre virksomheder med få beskæftigede, at de skal investere i de fornødne sikkerhedsmæssige foranstaltninger, mens den selvstændige, der arbejder alene, kan spare disse penge og derfor konkurrere på noget urimelig vis.

Som jeg sagde, var VS tilfreds med en række af ændringerne. Der kunne nævnes flere af dem: at man forsøger at komme støjplagen til livs, at man inddrager de værftsarbejdere, der hidtil har befundet sig i et lovgivningsmæssigt tomrum mellem arbejdsdirektorat og skibstilsyn, at man inddrager en repræsentant for revalideringsdirektoratet og flere andre ting.

Det har ikke været rimeligt for de ansatte, at virksomheder fra før 1955 var undtaget fra forskellige bestemmelser i loven, og det må være rigtigt, at man ved lovforslaget søger at få dette ændret. Der gøres dog opmærksom på, at dispensation kan være nødvendig, og her henviser man til gamle og fredede ejendomme, bl. a. hvor virksomhedens indehaver er afhængig af en kundekreds. Jeg er helt indforstået med, at en lovgivning som denne både på dette og andre punkter må indeholde rimelige og smidige dispensationsbestemmelser, men jeg må alligevel advare mod for mange løse bestemmelser. F. eks. er min respekt for fredede huse meget stor, men hensynet til at bevare dem må skilles fra hensynet til folk, der skal arbejde dér 8 timer om dagen.

Må jeg så lige sige til sidst, at vi ikke kan acceptere den lovændring, der går ud på, at militære arbejdende personer skal unddrages arbejdstilsynets bestemmelser og overlades til militæret. Vi finder det ikke